

ילד משפחה קהילה :

מגישה :

מטלה 2 : אנה צפו בסרטון הבא:

• <https://www.youtube.com/watch?v=QafB-Lw8A7w>

• נא לסכם את המסר של הסרטון תוך שימוש במילים **מבנה חברתי ופעולה**

תשובה: המסר של הסרטון הוא שה**מבנה החברתי** של עולם הפרסום, הוא כזה שאינו משקף את המציאות. עולם הפרסום מעצב את המציאות בצורה שתהיה נוחה לו, ובכך לא משקפת את המציאות בחברה הישראלית. הנשיא ריבלין קורא ל**פעולה** מצד ההורים של הילדים במדינת ישראל, ומבקש לספר להם שלא משנה מה המאפיינים האישיים שלהם- מין, מוצא, דת וכדומה- הם יכולים להיות מה שהם רוצים, מפני שעולם הפרסום אינו משקף את המציאות.

• מה דעתך על המסר של הנשיא ריבלין לילדים אלו?

לדעתי מסר זה הוא מספר נהדר לילדים אלו, מפני שילדים רבים לא רואים ייצוג שלהם בעולם הפרסום. המסר שהמציאות היא מגוונת, ואינה כפי שהפרסומות מציגות אותה עשוי לעודד את הילדים ללכת אחר חלומותיהם אפילו אם הם לא היו בטוחים שהם יכולים, בגלל מאפיינים אישיים שלהם. אם מסר זה יועבר בתדירות גבוהה יותר, דור העתיד שלנו יהיה בעל השכלה גבוהה, מגוון ומאושר.

מטלה 3 : נקודת מבט ילדית

שוחחו כמה דקות (אפשר בטלפון) עם ילד/ה מגיל 6 עד גיל 14 (חשוב לציין בן כמה היא/הוא – **אסור לציין שם או פרטים מזהים**).

שאלו אותה/אותו **שתיים מבין שלוש** השאלות הבאות :

1. מה מבוגרים רבים לא מבינים לגבי ילדים?
2. איך את/ה מדמיין את העתיד שלך? מה יעזור לה להתגשם?
3. איך את/ה בוחרת/חברים או חברות? לפי מה את/ה בוחרת/למי להתקרב וממי להתרחק, בכיתה?

הקלידו את התשובות במילים המדויקות של הילד!

תשובה: שוחחתי עם ילדה בת 8. שאלתי אותה את שאלות מס' 2 ו-3.

אני: איך את מדמינת את העתיד שלך?

הילדה: אני חושבת שבעתיד אני אהיה שחקנית. אני מאוד אוהבת לשחק עם חברות שלי והמורה שלי אמרה לי שאני משחקת יפה אז אני חושבת שזה טוב ועכשיו אני רוצה להיות שחקנית. שחקניות הן מאוד יפות וכולם אוהבים אותן ואני רוצה גם להיות בטלוויזיה כמו הבנות בסדרה האהובה עליי.

אני: מה יעזור לזה להתגשם?

הילדה: אמא אמרה שאם אני אלמד טוב ויהיו לי ציונים גבוהים אז אני אצליח להיות שחקנית בטלוויזיה אז אני לומדת קשה אפילו שזה לא כיף כי ככה אני אהיה שחקנית!

אני: איך את בוחרת חברים וחברות?

הילדה: חברות שלי אוהבות את הסדרות שאני אוהבת וכיף לשחק איתן בהפסקה. חברות שלי הן נחמדות והן תמיד עוזרות לי בשיעורי בית כשאני לא מבינה איך פותרים בחשבון. אם ילדה רוצה להיות חברה שלי אז צריך שהיא תאהב מה שאני אוהבת ושהיא תהיה יפה ושהיא תרצה לשחק איתי בבובות בהפסקה וגם שהיא תהיה נחמדה כי אני לא רוצה חברות רעות.

אני: לפי מה את בוחרת למי להתקרב וממי להתרחק בכיתה?

הילדה: אני מדברת רק עם בנות כי בנים הם מעצבנים. עם הבנות אפשר לשחק במשחקי תפקידים ולדבר איתן על הסדרות שהיו אתמול בטלוויזיה והבנים רואים רק כדורגל ואני לא אוהבת כדורגל אז לא כיף לי לדבר איתם. יש בנות בכיתה שהן רעות והן צוחקות על בנות אחרות אז אני לא מדברת איתן כי הן לא נחמדות. אני מדברת רק עם בנות שהן נחמדות ואוהבות לשחק איתי.

הסבירו למה לדעתכם - אנו, כמבוגרים - צריכים להקשיב לקול הילדי? למה יש להתחשב בו באופן קבלת ההחלטות שלנו? או – לחלופין, הסבירו מתי יש אתגר, קושי או בעיה לקחת בחשבון את הקול של הילד/ה?

תשובה: לדעתי, אנו כמבוגרים צריכים לקחת בחשבון את הקול הילדי. ילדים מעבירים לנו מידע חשוב על עצמם ועל הסובבים אותם, אפילו אם לעיתים זה לא מה שהם מתכוונים לעשות. לדוגמה, הילדה שראיינתי מספרת שבכיתה שלה יש "בנות רעות שצוחקות על בנות אחרות". מדבריה ניתן להבין שיש חוסר אחידות בכיתה שלה: ישנן ילדות שמתנהגות באכזריות אל חברותיהן לכיתה, וזה מפריע לה. במצב כזה חשוב מאוד להתייחס לקולה של הילדה, ולשאול עוד על ה"ילדות הרעות" האלה, אם הן מפריעות לה ואם היא תרצה שאני, כמבוגר, אסייע לה ואדבר עם המורה. למרות זאת, לעיתים ישנו קושי בלקיחה בחשבון של הקול הילדי- לפעמים הילדים מאמינים הדוקות בדברים לא מציאותיים, בגלל חוסר הנסיון שלהם בחברה. ילדים לא נחשפים אל הצדדים השליליים של העולם, או לפחות נחשפים אליהם פחות מאשר מבוגרים, ולכן לא מבינים מה מציאותי ומה לא. לדוגמה, הילדה שראיינתי בטוחה שאם יהיו לה ציונים טובים, היא תהיה שחקנית מפורסמת. במקרה זה קשה להתחשב בקול הילדה, מפני שאנו כמבוגרים יודעים שכדי להיות שחקנית מפורסמת, לא מספיקים ציונים טובים בלבד אלא גם קשרים בעולם הקולנוע והרבה מזל.